

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 50. Hilduini Areopagitica.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

ætate extabant in Francia, Monasteria Sæculum IX.
cognoscimus. A. C. 835.

§. L.

Hilduini Areopagitica.

Hilduinus S. Dionysii Abbas seditionis
filiorum in parentem Imperatorem Theg. c. 36.
consciis aula ejicitur anno octingente- Astron.
simo trigesimo, suis Abbatiis & Archi- Flod. III.
capellani Dignitate privatur, & ad Mo- hist. c. I.
nasterium Corbejæ novæ in Saxonia mit-
titur. Verum anno sequente Imperato-
ri reconciliatus, revocatur, & duas i-
terum Abbatis S. Dionysii & S. Germa-
ni prope Parisios recipit. Cum Impe-
rator primo in Ecclesia S. Dionysii Re-
conciliationem accepisset, & gratum a-
nimum erga eundem Sanctum aliquo mo-
numento ostendere cuperet, data ad Hil-
duinum Epistola præcepit, ut quæcun-
que de S. Dionysii Actis extarent, tam to. 7. Conc.
ex ipsius Operibus, ex Græcorum Lati- p. 1577.
norumque historiis, ex aliis Commenta-
riis præsertim ex Actis illius Martyrii in Sup. Lib.
unum corpus colligeret, & Revelatio- XLIII. §. 13
nem, quam Stephanus Papa in eadem
Basilica habuisset, cum Hymnis & Offi-
cio nocturno S. Dionysii adjungeret.
Tandem ut in alio volumine, quæ de hoc
sancto viro invenisset (nempe Manuscri-
pta prima, unde suam Historiam excer-
peret) omnia congereret.

Jussis

Sæculum IX.

A. C. 835.

ap. Sur. 9.

Oët. to. 5. p.

725. Sup. l. I.

§. 36. III. §.

22. n. 58.

Sup. Lib.

XXXII.

§. 33.

Jussis paruit Hilduinus, scripsitque S. Dionysii Historiam, in qua affirmat primum Episcopum Parisiensem non alium esse a S. Dionysio Areopagita, quem S. Paulus convertit. Quod scripsisse ad ea usque tempora nemo reperitur. Eum etiam Auctorem facit Operum S. Dionysio Areopagitæ adscriptorum, quæ in quinque primis Sæculis nemo novit, & primi omnium Eutychiani in Collatione anno circiter quingentesimo trigesimo primo habita in medium adduxerunt.

Dicit Hilduinus; *Dionysium Areopagitam, postquam per aliquot annos Ecclesiam Atheniensium rexisset, subrogato sibi alio Episcopo iter Romam suscepisse, SS. Petrum & Paulum aditurum, sed ipsis Martyrio jam coronatis in Urbem pervenisse S. Clemente Pontifice, indeque ab eo cum quibusdam Sociis in Gallias missum, ut illarum Regionum esset Apostolus. Eos Arelatem primum pervenisse, deinde S. Dionysium perrexisse Parisios, Urbem Regiam, & ob Gallorum Germanorumque Comitia celebrem. Ibi Virum Sanctum ædificasse templum, Clericos ordinasse, magnum convertisse Infidelium numerum, & complura patrassse miracula. Qua re ad Domitianum Imperatorem delata, in Galliam mississe Præfectum, nomine Fescennium Sisinnium, qui cum Parisios pervenisset,*
Dio-

Dionysium Episcopum, Rusticum Archi- Sæculum IX.
presbyterum & Eleutherium Archidia- A.C. 835.

conum comprehensos multis tormentis af-
fecisset. S. Dionysium fuisse virgis cæ- S. Dionysius.
sum, in craticula super ardentibus carbo-
nes positum, bestiis projectum, in forna-
cem immissum, cruci alligatum & cum
compluribus Fidelibus carceri denuo da-
tum, ubi, Christianis captivis præsen-
tibus, Missam celebranti, cum ad tempus
Communions pervenisset, ei Iesus Chri-
stus cum permultis Angelis factus fuisset
conspicius, & sua manu Communionem
porrexisset. Tandem tres Viros Sanctos
in montem Martyrum † perductos, & † Montmar-
coram Simulacro Mercurii securi fuis- tre.
se percussos. Non modicam Christiano-
rum multitudinem cum ipsis Marty-
rium passos; at Corpus S. Dionysii a ter-
ra se erexisse, & propriis manibus ca-
put suum, Angelis sustentibus & ducen-
tibus portasse. Nobilissimam deinde Ma-
tronam, Catullam nomine, tria SS. Mar-
tyrum corpora ex undis Sequanæ, quo
Infideles ea projecissent, erepta in agro
suo & in eodem loco, quem hodie Eccle-
sia & Monasterium occuparent, sepeliisse.
Haftenus Historia fusius ab Hilduino re-
lata.

In principio Operis Ludovici Impe- Sur. to. 5.
ratoris Epistolam, & responsum suum p. 716.
præmisit, in quo fontes indicat, ex qui-
bus

Sæculum IX. bus se hanc Historiam hausisse dicit, vide-
A. C. 835. licet Scripta, quorum S. Dionysius Au-
 ctor credebatur, quemdam Aristarchum,
 Historiæ Scriptorem Græcum, cujus ho-
 minis nullibi alias mentio occurrit, quem-
 dam Visbium, quem Martyrii S. Diony-
 sii testem præsentem dicit, cujus nomen
 etiam opusculum aliquod præfert, sed titu-
 lo usque adeo absurdo & barbaro, ut nul-
 la fide dignum sit, Hilduinus sibimetipsum
 objicit auctoritatem Gregorii Turonen-
 sis, se annis circiter trecentis antiquioris,
 qui S. Dionysium primum Parisiorum
 Episcopum sub Decio demum Imperatore
 extitisse refert, & hoc testimonium fa-
 tis a se dilui putat dicendo, Gregorium
 simplicem virum fuisse.

Sup. l. VI.

§. 49.

*Inter op. S.
Dionys.*

Hæ Collectiones Hilduini Areopagi-
 tica dicta fuere & tanto applausu rece-
 ptæ, ut plerique, qui postea scripserunt,
 ex duobus Dionysiis Atheniensi & Pari-
 siensi unam conflaverint Personam, eique
 Opera, quæ Dionysii Areopagitæ nomen
 præfixum habent, adscripserint. Ipsi
 Græci in hunc errorem, Hilduini ætate,
 lapsi sunt, quod dispicimus in Elogio S.
 Dionysii a Michaeli Syncello Jerosolymi-
 tano composito, & in Historia Martyrii
 ipsius, quæ opus Methodii postea Patriar-
 chæ Constantinopolitani esse creditur.

His non obstantibus Ussuardus & Ado
 in suis Martyrologiis brevi post mortem
 Hildui-

Hilduini conscriptis duos Sanctos Dionysios alterum ab altero distinguunt, cum Atheniensem die tertia Octobris & Parisiensem nona commemorant. Græci vero etiam de Atheniensi, quamvis eum a Parisiensi non discernant, tertia Octobris mentionem faciunt. Viri Critices periti Sæculo ultimo errorem, qui a tempore Hilduini receptus fuerat, manifestarunt, & demonstrarunt, non unum sed duos viros Sanctos, quibus nomen Dionysius, extitisse, jamque Ecclesia Parisiensis unum alterumque alia die veneratur.

Sæculum IX.
A. C. 875.

Sirmond. de
duob. Dion.
Launoi. de
Dion. Til-
lem. to. 2. p.
133. 565. to.
4. p. 442. 712.

§. LI.

Translatio Viti in Saxoniam.

Cum Hilduinus, in Saxonia & Monasterio Corbejensi versatus, cognovisset, quam vehementi desiderio Warinus Abbas flagraret, illuc ex Francia alicujus Viri Sancti corpus transferendi, quo Religio Christiana in illa Provincia firmaretur, eidem promisit, si Deus se pristinae Dignitati restitui permetteret, ipsi alicujus Sancti Corpus, de quo disponere sibi liceret, esse concessurum. Paucis post diebus Hilduinus ab Imperatore Ludovico in gratiam recipitur, qui etiam Warino Abbati Corbejensi Monasterium Resbancense in Diocesi Meldensi contulit. Tunc

Transl. Vit.
n. 3. to. 5.
Abt. p. 532.

Sup. lib.
XLIII. 7.

Hist. Eccles. Tom. XI.

Y

vero